

Биографија Љубомира Николића

Љубомир Николић је рођен у Тузли 1976. године где је стекао основно музичко образовање, на одсеку за хармонику Основне музичке школе. Наставља школовање у Музичкој школи „Исидор Бајић” у Новом Саду, на одсеку за инструменталисте.

У то време почиње студије на одсеку за композицију на Академији уметности у Новом Саду у класи професора Мирослава Штаткића. На првој години академских студија добио је диплому „Студент генерације“. Освојио је прву награду на такмичењу „Обзорја на Тиси“ у Новом Бечеју за соло песму „Venus triumph“ („Тријумф Венере“). Освојио је, такође, четврто место за композицију „Muse“ („Муза“) за гитару соло на Светском такмичењу гитаре у Новом Саду. Поред тога, освојио је још две награде на српским националним отвореним конкурсима за инструменталну композицију, у организацији еминентног уметника Небојше Живковића - трећу награду за композицију „Marimbophonia“ („Маримбофонија“) за маримбу соло, и пету награду за композицију „Drops“ („Капи“) за сет бубњева.

У наредне две године био је председник Уније студената Академије уметности, а у оквиру рада у овом телу успешно је организовао велики број концерата савремене музике.

Љубомир Николић је дипломирао 2002. године у класи професора Рајка Максимовића.

Николић је био полазник радионице о електронској музици коју је одржао композитор Томас Велс. Био је, такође, учесник радионице „South Oxford Street” на којој су предавали Александра Вребалов, Мајкл Роузо, Кала Пирсон, Едвард Фиклин и Данијел Соненберг. Учествовао је и на радионици коју је одржао ирски композитор Дејвид Фенеси у Културном центру Војводине „Милош Црњански” у Новом Саду.

Од значајнијих извођења његових композиција треба поменути Гудачки квартет бр. 2 у извођењу гудачког квартета ТАЈЈ у Риму 2012. године, премијерно извођење композиције за два клавира под називом „Shadows“ („Сенке“) у Њујорку у извођењу Мајкла Роуза и Миори Сугијаме и извођење хорског комада „Кад би дрвеће ходало”, према тексту Пере Зубца, који је извео хор „Бајићеви славуји” из Новог Сада у Бону у Немачкој.

Учествовао је у европском пројекту „Rivers of Europe“ у двострукој улози, композитора и извођача, где је његова музика извођена у осам земаља Европе. Учествовао је и у историјском пројекту који је први пут организован у овом делу Европе, који је садржао концерт оркестра од 30 харфи на којем је учествовао са две композиције, „Bulgarian woman” („Бугарка“) и „Serbian dance” („Српска игра“), а који је организован у оквиру 13. Међународног фестивала харфи одржаног у Београду 2014. године.

Николић се интересује за креирање композиција електронске музике, као и оних у којима се електронска музика комбинује са акустичним инструментима. Његова дела су изведена у преко тристотине јавних извођења, од којих је око 70 изведено у иностранству. Његову музику објавила је издавачка кућа „Phonofile” (дигитално онлајн издање), као и немачка издавачка кућа Edition Europea која је објавила два штампана издања његових дела. О његовој музици се писало чак и у престижном Њујорк тајмсу (у оквиру пројекта „РИВЕ”).

У последњем временском периоду његови радови су везани за експериментални приступ у истраживању звука – кроз експерименталну звучну археологију, најчешће помешану са електроакустичким садржајем – аутор користи термин – *archaeoscape music*. Реч је о „амплификацији/озвучавању“ и слободном звучном третирању предмета из далеке прошлости (без обзира да ли се ради о звучним артефактима) и структурирању материјала на основу археолошких налаза, који врло често одступају од основног постулата у археологији: њиховог порекла и улоге.

Археолошки запис који се састоји од артефаката, архитектуре, биофаката или екофаката, локалитета и културних пејзажа користи се у сврху експериментисања са звуком. Тренутно сарађује са једним од водећих светских одељења за археологију на Универзитету Саутемптон (АСИ) на челу са археологом Џоаном Софаер (Joanna Sofaer), радећи на вези између археологије, уметности и креативне праксе и њихове интеграције у савремени контекст, а то је и део докторског истраживања овог аутора.

Композитор користи различите технике и медије за креирање музичког садржаја: соунд арт, електроакустичка остварења, музички театар, видео арт, импровизирану музику, па све до класичних облика као што су: симфонија, опера, балет, гудачки квартети.

Креира музику за неколико плесних перформанса и остварује сарадњу на интернационалном нивоу, са кореографима и плесним компанијама као што су: Silk Fluegge (Аустрија), Derida Dance (Бугарска) и Tanec Praha (Чешка република). Његове композиције су извођене у познатим концертним салама, као што су Карнеги Хол (Њујорк), Задужбина Илије М. Коларца (Београд), а његове композиције за ударалке су представљене на међународној конвенцији перкусиониста у САД. Његову музику су изводили ансамбли: Doelen (Холандија), Студио 6 (Србија), ЛП дуо (Србија) и ансамбл Resonance (Грчка).

Композиције су му извођене у Србији, Италији, Енглеској, Пољској, Румунији, Аустрији, Хрватској, Словачкој, Мађарској, Бугарској, Немачкој, САД и Азији. Посебна област интересовања композитора је учешће на пројектима Креативне Европе и то: “Rive” (2014), “Journey to the Beginnings” (2018/2019), “Someone from Home” (2018/2019), “Assimilate” (2020/2021), “MUSE.ar” (2022) и “First Europe” (2023).